

ved de Salg, som have fundet. Sted i hne 5 Aar, har været saa forskjellig, at f. Ex. en Lønde Hartforn i Ringkjøbing Amt er bleven betalt med ifkun 530 Rbd., medens den i Svendborg Amt i det selsamme Tidrum er bleven betalt med 1666 Rbd., altsaa meget nær det Treobbelte af hvad den har kostet i Ringkjøbing Amt. Vil man nu ikke nægte, hvad jeg ikke troer, man kan nægte, at noget af Det, der væsentligst bestemmer Prisen for en Lønde Hartforn omkring i Landet, er Hensynet til, hvad Indtægt Cieren kan have deraf, saa seer man her, hvilken stor Forskjel der er paa, hvormedget der i de forskjellige Egne kan udbringes af en Lønde Hartforn. Det viser sig altsaa, at det er uretfærdigt og ubilligt at paalægge en Lønde Hartforn rundtom i Landet lige Skat, idet efter en saadan Norm den Lønde Hartforn, som kan være en Tredebeel mindre værd end en anden, alligevel kommer til at svare ligesaa Meget i Skat som den, der er høiest i Værdi. Dette kan ingenlunde forenes med, hvad jeg ideimindste anseer for Ret og Billigt. Vil man sige: ja, men dette Forhold kan ligge i Forskjellen imellem Dorne og Jylland, saa siger jeg: selv om det forholdt sig saa, taler det alligevel stærkt imod at paalægge nye Hartfornsskatter; men Forskjellen viser sig ingenlunde imellem Dorne og Jylland, thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens Middelsprisen i de fem nævnte Aar for Præstø Amt har været ifkun 908 Rbd., har den for Svendborg Amt været 1666 Rbd.; man seer altsaa, hvor stor en Forskjel der viser sig imellem to Amtet paa Dorne, og, vil man tage Jylland alene, seer man, at Ringkjøbing Amts Gjenemsnitspris har været 530 Rbd. og Randers Amt 613 Rbd., medens Skanderborg Amts var 1241 Rbd. og Vejle Amts 1230 Rbd. Man seer altsaa, at, selv om man holder Jylland for sig og Dorne for sig, er det en stor

Uretfærdighed og Ubillighed at paalægge en Lønde Hartforn, hvorforsomhelst den findes, lige Skat. Dette hele Affnit gaaer imidlertid ud paa at bestemme, at denne Byrde skal paalægges de forskjellige Amtet i Forhold til Hartfornet, og det er derfor, vi have foreslaaet, at dette hele Affnit gaaer ud, idet vi, som sagt, ingenlunde kunne gaae ind paa at erkende Retfærdigheden eller Billigheden heri. Da man imidlertid muligt vil finde det rigtigst at sætte Noget istedetfor, for at sætte Krigsministeren istand til at kunne vide, hvorledes den lovgivende Magt finder det rettest, at Hestene blive udsatte, saa skal jeg erklære, at vi frasalder det første af de to Vædringsforslag, der her foreligge til Behandling, nemlig det, som gaaer ud paa, at der ikke skulde indsættes Noget istedetfor disse Paragrapher, men at vi dertimod fastholde det, der staaer opført som principalt, det, som gaaer ud paa, at der istedetfor §§ 3—22 indføres een ny Paragraph. Men ikke nok med, at det i og for sig er uretfærdigt og ubilligt at ligne denne Hesteudredningsbyrde paa Hartfornet, hvorforsomhelst i Landet det findes, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at man tillige ved denne Omordning af Sagen specielt gjør Uret mod forskjellige enkelte Amtet. Byrden har hidtil paaahvillet visse Eiendomsbesiddere, visse Præstegaarde, visse Præsteembeder, men ved denne Forandring lægger man det, som sagt, paa Hartfornet i de forskjellige Amtet, men frembringer tillige derved en meget stor Forandring i det Antal, der hidtil er udredet af de forskellige Amtet, sammenlignet med det Antal, der fremtidigt skal paalægges de selsamme Amtet. Jeg skal nævne Exempler, som vise, at 9 af Landets Amtet, efter Udkastets § 3, ville faae en forøget Byrde af 145 Heste flere, end der tidligere har været udredet af de samme Amtet.